

[Pürschel.]

Saa skal jeg nævne, at der i Lovforslaget findes fastsat Straf for den, der modtager Returkommission — vi har jo haft nogle Eksempler paa dette, som har været i høj Grad stødende —, og endelig er der fastsat Straf for de Debitorer, der foretager Transaktioner til Skade for Kreditorerne. Det kan være vanskeligt at ramme det som Bedrageri, men der er altsaa fastsat en særlig Strafferamme for det i § 299.

Jeg skal saa slutte med at sige, at saaledes som dette Lovforslag nu forlader dette høje Ting, hviler det paa Forarbejder, der er grundigere og mere alsidige, end vistnok noget Lovforslag, der har været behandlet i den danske Rigsdag, i hvert Fald i dette Aarhundrede. Jeg minder om den første Kommission, hvis bærende Mand var de sidste Menneskealdres største danske Jurist, Goos. Jeg minder om Kriminalistforeningens omhyggelig, alsidige, sagkyndige Kritik af dette Kommissionsforslag, om Professor Torps paa vidtgaaende, omhyggelige Studier hvilende andet Udkast og endelig om den sidste Kommissions udmærkede Arbejde. Der sad jo i denne Kommission ikke en eneste Mand, som ikke gennem et langt Arbejde havde vundet sig et velanset Navn indenfor sine Fagfællers Kredse.

Det vilde være uretfærdigt i Tavshed at forbigaa det Arbejde, der er gjort af de forskellige Justitsministre her, de tre Ministre, der har haft med Forslaget at gøre; jeg har vel Lov til at sige, at det var vistnok størst og mest personlig præget, for saa vidt angaar den tidligere Justitsminister, Steineke. Endelig tør jeg maaske nævne det Arbejde, der er udført af Folketingsudvalget i dets skiftende Sættninger og med dets Hjælperes Arbejde. Jeg skal blot erindre om, at dette Arbejde er gaaet Haand i Haand med en sagkyndig Kritik, og at der er taget stærkt Hensyn til denne Kritik, og endelig at det er foregaaet i meget nøje Samarbejde med Administrationen.

Jeg tror derfor, man har Lov til at sige, at det foreliggende Lovforslag er gennemarbejdet og gennemprøvet med en sjælden Grundighed. Ved Siden af de store Jurister, som har lagt Hjørnesteinen, og hvis Navne vil blive knyttet til denne Lovgivning, er vi mange, der har baaret hver sin Sten til Bygningen. Der er ingen, som ikke har maattet resignere, ingen, som ikke kunde ønske, at Loven paa et eller andet Punkt saa anderledes ud. Færdig fra Rigsdagen er den jo i øvrigt ikke endnu, men i det store og hele tror jeg, at Lovens Form nu

ligger fast. Derfor har jeg fundet det rigtigt at give denne Oversigt, som jeg lige har givet. Det er mit Haab, at Eftertidens Dom over denne Lov maa blive, at den for sin Tid var et lige saa godt Arbejde, som Loven af 1866 sikkert maa erkendes at have været det for sin Tid.

Vagn Bro: Da jeg ikke fik Lejlighed til før at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de nys vedtagne Ændringsforslag, der jo er stillet af Udvalget, vil jeg gerne have Lov til at understrege det, som Ordføreren i øvrigt ogsaa omtalte, nemlig at vi fra Venstres Side med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 10, 23 og 24 har ment det rigtigt at gaa med til disse Ændringsforslags Stillelse, men paa den anden Side vil forbeholde os vor Stilling under Sagens videre Gang her i Rigsdagen.

Dernæst vil jeg, naar Folketinget nu her staar overfor Afslutningen vedrørende disse saa vigtige Lovforslag, hvis endelige Gennemførelse betyder, at vi snart staar overfor Ikrafttræden af en ny og længe ventet Straffelov, paa hvis Udformning saa mange Kræfter har været anvendt, gerne paa mit Partis Vegne fremsætte nogle Bemærkninger.

Vensten har med stor Interesse deltaget i dette Lovgivningsarbejde, og vore Medlemmer har ved personlig Undersøgelse af Problemerne søgt at naa frem til det Standpunkt, der bedst dækkede den vedkommendes Overbevisning. Saaledes bør det selvsagt ogsaa være ved en Sag af saa stor saglig Betydning. Partiets Medlemmer har ved de enkelte Stemmeafgivelser over de stillede Ændringsforslag ved anden Behandling givet Udtryk derfor og har derved tilkendegivet, hvad de enkeltvis helst saa vedtaget.

Paa adskillige Punkter har Partiets overvejende Flertal set sine Ændringsforslag forkastet. Og selv om jeg i Dag paa mit Partis Vegne agter at anbefale at stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget, gør jeg det kun i Haab om, at Forslaget under dets videre Gang i Rigsdagen maa faa adskillige Ændringer, saaledes at vi atter her i dette høje Ting bliver stillet overfor det i en saadan Skikkelse, at det bedre er i Stand til at samle hele Folketinget, idet der i højere Grad tages Hensyn til dette Tings store Mindretals Anskuelse. Jeg tænker i Hovedtrækkene paa følgende Forhold:

Vi ser med en vis Ængstelse paa Udformningen af Lovforslagets § 16 vedrørende Tilregnelighedsspørgsmaalet, idet vi stadig maa mene, at Straffaavirkelighedssynspunktet paa den ene Side er for vagt, og